

Til Doru Nielsen á føðingardegi hennara

Góða omma

Siðani tú fylti 90 ár í fjør, havi eg mangan hugsað um, at næstu ferð tú fyllir, fari eg at bera tær eina heilsu, tí eg havi so nógv at takka tær fyri.

Tú hevur altíð havt og hevur framvegis eitt opið heim, sum vit altíð hava verið vælkomnir í. Gestablídni

trýtur ikki. Sjálvt nú tú verður 91 ár, tekur tú við einum smíli imóti langommubørnunum, sum renna út og inn hjá tær dagliga. Tað er aldri ov lívligt ella ov nógvur gangur rundan um teg. Tú hevur tó sjálv skemtiliga sagt, at tú hevur tann fyrminunin, at tú kanst skrúva hoyritólið fyri, um larmurin gerst alt ov nógvur.

Tú hevur altíð verið sera tolin við ommu- og langommubørnini. Vit sluppu at “hjálpa” tær í handlinum, hóast hetta kanska eisini mangan gjørdist spæl.

Kærleiki tín til familjuna er stórur. Tú minnst hvønn føðingardag hjá ommu- og langommubørnunum, og munur verður ikki gjørdur á føðingardagsgávunum til børnini.

Vit minnst við gleði aftur á 90 ára føðingardagin í fjør, tá tú bjóðaði allari familjuni, tilsamans 73 fólk, til Selatraðar eitt vikuskifti. Hetta gjørdust ógloymandi dagar, sum vit við takksemi minnst aftur á. Tað eru ongar smálíghetir, tá tú hugsar um onnur.

Hvør er tað gott, at tú í ungdómsárunum gavst títt lív til Jesus Kristus. Tað hevur longu fingið ævigan týðning fyri eftirkomarnar, at tú og abbi valdu hesa leið, tí harvið eru vit eisini komin at kenna frelsuvegin. Tað er so gott hjá okkum, sum standa tær nær at vita, at tú hvílir trygt í Jesu ørmum og kanst gleða teg at koma til tað himmalska heimið.

At enda vil eg ynskja tær hjartaliga tillukku við 91 ára føðingardegnum og Harrans signing í komandi tíðum.

Heilsan ommudóttirin Durita

Hjálpið Amina Lawal

DEYÐADÓMUR

Tíðindi frá Amnesty

Amnesty International heitir á øll um at mótmæla avgerðini hjá Sharia-dómstólunum í Nigeria í málinum um 30 ára gomlu Amina Lawal. Hon er dømd til at verða steinað til deyðis, tí

hon hevur fingið eitt barn uttan fyri hjúnarlag.

Amnesty stúrir fyri lagnuni hjá Amina Lawal og fordómir nýtisluna av kropsligari revsing, pining, amputation og deyðarevring. Samstundis minnir Amnesty International á, at stjórnin í Nigeria hevur viðtikið og tikið undir við

fylgjandi altjóða manna-rættindasáttmálum:

ST-sáttmálanum móti pining, ST- seminginum um borgaralig og stjórnmálalig rættindi og ST- sáttmálanum um útiðysing av øllum mis-muni móti kvinnum.

Harvið er dómurin í stríð við innanlendis og altjóða lóggávu.

Amnesty savnar inn undirskriftir í fleiri londum – listin kann takast niður á <http://www.amnesty.fo> ella fáast við at skriva til chair@amnesty.fo. Til ber eisini at lesa nógv meira um málið á heimasíðuni.

Marna leggur súgvirørið frá sær

Jústines Leivsson Eidesgaard

betra og tannaheilsan hjá børnum er so góð, sum hon er í dag. Og hetta hóast Cola úr Ameriku og bíligir

sukurúrdráttir úr ES, serliga hervilígrir, tá teir eru til karamel, floyma inn yvir landið og

gera barnatannarøktina enn meira neyðuga.

Dagurin verður hátíðarhildin. Starvsfólkið ætlar at gera burtur úr og siga starvsfelaganum farvæl á virðiligan hátt, og hóast illa er statt millum býráðspolitikkararnar akkurát, nógvir eru og ferðast uttanlands, so verður roknað við, at onkur trínur inn á gólvíð seinasta starvsdagin hjá Marnu.

Minningarorð um Herborg Petersen

21.08.1910 - 17.08.2002

Svært kennist tað, tá ið deyðin ger skilna okkara millum. Saknurin nívir, nú omma ikki er millum okkara longur.

Leygardagin 17.august 2002 andaðist Herborg Petersen - 91 ára gomul á Lágargarði. Omma var ættað úr Skopun - í Búri, og foreldur hennara vóru Magdalena og Jens Marius Poulsen. Hon vaks upp í Skopun saman við systrunum, Tove, Kinne, Fiu, Brynhild, Sigrid og bróðrinum Kristoffuri. Einans Kristoffur og Sigrid eru eftir á lívi í dag.

20 ára gomul giftist hon við Sigmund Petersen, listamálara, og settu tey búgv í Havn í 1939. Saman fingtu tey 4 børn - Noomi, Vígdís, Bibi og Carlo.

Omma var eitt satt livsstykki. Hon var ógvuliga fyríkomandi og blíð, tá vit ommubørnini komu inn á gólvíð í Silagotu. Hon var glað fyri at fáa vitjan, og tað sum vekir serlig minni var hennara gestablídni og so tey heimabakaðu skopunarvinabreyðini, ið hon plagdi geva okkum. Hon var eisini góð við djór - hon átti bæði kettu og hund. Ja, hjá ommu var altíð gott at vera - eitt heim sum tað eigur at vera hjá eini ommu - við hjartarúmi og blíðskapi. Eitt heim, við málningum hjá abba okkara, Sigmund Petersen, sum sýndi náttúruna á ein so vakran hátt, sum fáur listamaður kann lýsa. Hennara skemtingarsomu - og til stundir heldur rámandi viðmerkingar til tað, sum vit onnur umrøddu, var tað, sum í mínum eygum eyðkendi ommu. Hon dugdi ótrúliga væl at siga frá hendingum í hennara lívi, var hittinorðað og hevði ofta sína meining um dagligu viðurskiptini hjá okkum ommubørnum. Eisini var hon kreativ og dugdi væl at spæla klaver. Omma var fastur kirkjugangari, og seinastu árin fylgdi hon við í gudstænastu í útvarpi og sjónvarpi, tí áhugin til kirkjuna var ein nátturligur partur av hennara trúgvandi lívi.

Seinastu 5 árin hevur omma búið á Lágargarði, og hevur hetta verið karmur um hennara liv. Har treivst hon sera væl og segði okkum, at starvsfólkið gav henni 'góðanátt koss' hvørt kvøld áðrenn hon legði seg, so tað fældist sum at vera heima. Her minnst eg stundum tær sanglötur, ið vóru fyri íbúðarfólkunum á Lágargarði, og vóru hetta hugnaligar lötur vit høvdu saman við ommu. Siðan omma var farin um tey 90 árin, var minni hennara av álvara farið at bíla, og gav hetta sjálvandi munandi broytingar í hennara verimáta. Til tíðir gramdi hon seg um at heimið var blívið ov stórt at halda reint.

Tað má sigast, at omma hevur verið ein av teimum hepnu at hava búið tey seinastu árin á Lágargarði. Stóra tøkk havi tit fyri tað, og eisini ein stór tøkk fyri stuðulin í sambandi við jarðarferðina hjá ommu. Eisini ein hjartans tøkk til Sonju Klein, prest fyri tey vøkru orð undir jarðarferðini. Takk fyri øll somul.

Við hesum fari eg at lýsa frið yvir minnið um ommu mína, Herborg Petersen.

Boði

Pínligur loppu-marknaður

BREKAÐ

Jústinus Leivsson Eidesgaard

Leygardagin verður ein loppumarknaður hildin í Sjótleikarhúsinum í Havn. Peningurin sum kemur inn fer óskerdur til ein buss til búfólkini á teimum trimum bústovnunum á Eirargarði í Havn.

Eitt paradoks, ein tvør-søgn. Á Eirargarði búgva fimtan búfólk millum 26 og 72 ár og har eru átta koyristólar. Átta av búfólkunum eru so illa fyri, at tey fáa ikki gingið sjálvi, men eru bundin at einum koyristóli. Men tey hava ongan buss, sum kann koyra tey, tá tey skulu til okkurt. Tey eru bundin at stovnunum.

Starvsfólkini hava greitt fingið at vita frá myndugleikunum, at tey fáa ongan buss. Skulu tey hava ein slikan, so mugu tey skaffa peningin sjálvi. Tað hava tey roynt, men stríltið gongur. Kommunurnar hava latið eina krónu pr. íbúgvið og onkur peningastovnur hevur eisini

stuðlað, men aðrir peningastovnar hava ikki jattað stuðul, tí teir meta hetta er ein almenn uppgáva.

Tað eydnaðist okkum ikki at fáa eina viðmerking frá Bill Justinussen, landsstýrismanni, sum hevur hetta øki undir sær. Hann var ikki at hitta, men formaðurin í Miðflokkinum, sum skal evna familju og trivnaðarpolitikkinn hjá Miðflokkinum, Jenis av Rana, er skelkaður.

- Eg fari beinanvegin at seta meg í samband við Bill. Her má vera talan um onkra skeiva raðfesting. Hetta eru jú smápengar talan er um. Ein bussur kann ikki kosta meira enn nakrar hundrad túsund krónur og búfólkini á Eirargarði hava rætt til at bevega seg eins væl og onnur í samfelagnum, sigur Jenis av Rana.

Hesi trý arbeíða á Virkni og búgva á Eirargarði. Mynd: Jens Kr. Vang

Niðurgerandi

Sólgerð Gaard er mamma at eini spastiskari gentu, sum býr á Eirargarði. Hon heldur, at tað er niðurgerandi og mannminkandi, at Eiragarður er noyddur at krúpa til eina og hvørja kommunu í landinum og biðja um pening, so sjúklingarnir kunnu flytast runt í býnum

BREKAÐ

Ingrid Bjarnastein

Dóttir Sólgerð Gaard í Oyndafirði er spastikari og býr á Eirargarði.

Sólgerð Gaard heldur tað verða ógvuliga niðurgerandi og mannminkandi við loppumarknaðinum. Hon heldur ikki, at tað kann vera rætt, at ein slikur stovnur verður noyddur at fara niður á knøini fyri at búfólkini skulu sleppa at flyta seg

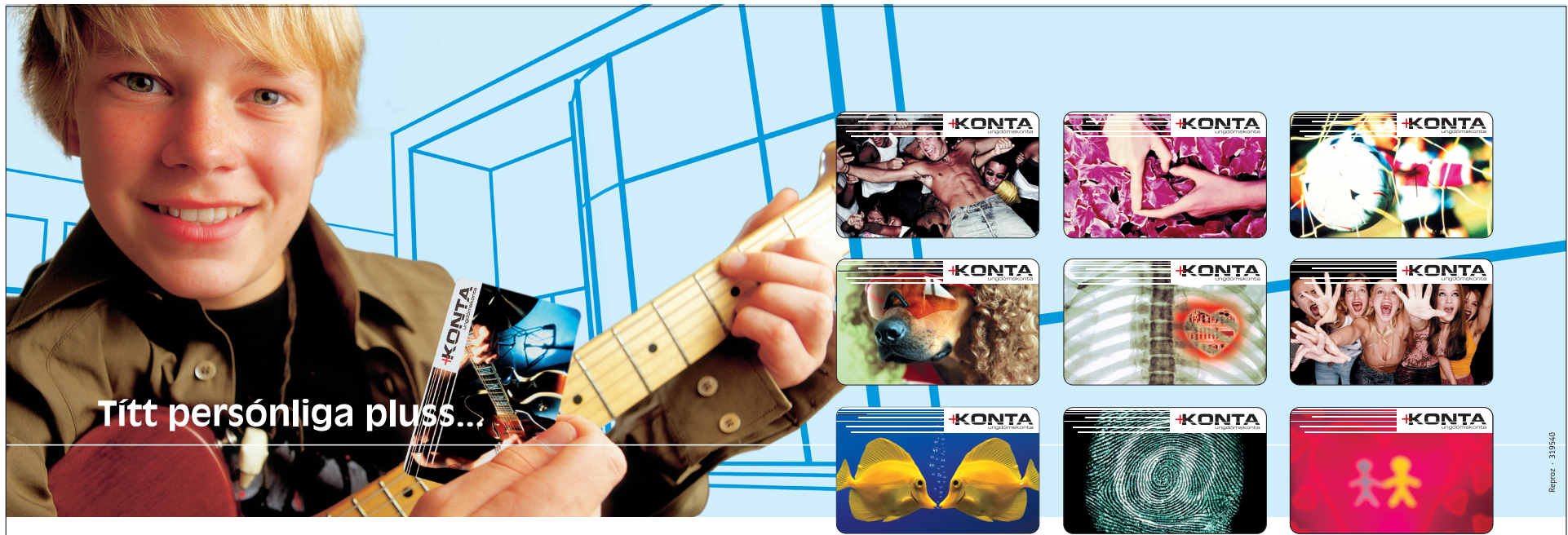
runt um í býnum.

– Tey, sum búgva á Eirargarði, eru við skerdan lut, og eg vil fegin vita, hvar øll vallyftini eru blivin av, sigur Sólgerð Gaard, sum er mamma at Sjúrdø, sum er 26 ára gomul, og hevur ongantið dugað at gingið.

– Hesi fólkini eru fangar í teirra egna kroppi, og tey eru 15 fólk, sum mugu biðja um tíð fyri at sleppa út. Øll í Føroyum hava hvør sín bil í dag, og at tey noyðast at bidda um pening fyri at fáa ein buss er skumm.

Og um Sjúrdø skal heim eitt vikuskifti, so kostar hetta yvir 1000 krónur. Hetta kemst av, at ein serligur taxa-bilur, sum hevur pláss fyri koyristóli noyðist at koyra Sjúrdø allan vegin inn í Eysturoynna.

Sólgerð Gaard heldur, at myndugleikarnir áttu at hildið seg til síni lyftir, tí tað kann ikki verða rætt, at ein bólkur í samfelagnum verður útsettur fyri so mannminkandi viðurskiptum.

Títt persónliga pluss...

Tú ert millum **13** og **25** ár. Alt annað er líkamikið. Dámar tær **1**nú romantiskar tónar, tá ið tit eru **2**eini?

Ert tú tann seigi, sum einsamallur **3**vor í Ormin Langa, ella hin bragdliga, sum altíð skalt **4** nakrar flatar?

Setur tú hvørt **5**oyra inn á kontu ella keypir tú heldur **6**tanda parið av diesel-buksum? Nýførelskaður og í

7. himni, ella bert tú als ikki **8** fyri at vera single? Eisini líkamikið! Fá tær bara eitt av spildur**9**

+kortunum frá Føroya Sparikassa. Tú kanst velja millum **10**! Við egnum nick-navni, sjálvandi ;)

Bílegg títt +kort í Føroya Sparikassa. Eisini um tú hevur eitt frammanundan. Hav eina passmynd av tær sjálvum við. Tú fært nýggju stakfløguna hjá Brandi Enni beinanvegin – ókeypis!

Plusspakkin: Í plusspakkanum eru tvær kontur og eitt +kort. Fyrra kontan, +Spar, er bundna sparikontan. Seinna kontan er +Kontan. Hon er brúkskonta við tínum serstaka +korti.

FØROYA SPARIKASSI
www.sparikassin.fo